

||³¹ Ζάννες Κοντοφρέος καὶ ἐπίτροπος βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν.

||³² Παπαῖ Μάρκος Κορίνθιος καὶ καντζηλλιέρης.

¹ φλέ βαριου ||⁹ ἐκ σιδι(ας) ||¹³ κὸν τώφρεον ||²⁹ λουκίς δαμαλας βοεῖβοδας μικόνου βεβεῶνο τανο-
θεν ||³⁰ λάρέντζος κορνάρως καὶ ἐπιτροπος βεβεῶνο τὰ ἄνωθεν ||³¹ ζάννες κοντωφρέος καὶ αἰπητρόπος βε-
βεῶνω τὰ ἀνωθεν ||³² παπαῖ μάρκος κορήνθιος καὶ κἀντζηλιέρεις.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Τὰ τέκνα τοῦ Μπενῆ Σπαλιάρδου κατὰ τὴν διανομὴν τῆς κληρονο-
μικῆς του περιουσίας ἐκ συμφώνου καὶ ἄνευ νομικῆς ὑποχρεώσεως παρεχώρησαν
ἐκ ταύτης μερίδιον τέκνου καὶ εἰς τὴν ἐπιζῶσαν μητέρα των. Ἡ μήτηρ των ἀποθνή-
σκουσα ἀφῆκε διαθήκην, δι' ἧς τὸ μερίδιον τοῦτο κατέλιπεν ὁλόκληρον εἰς τὴν θυ-
γατέρα της, οὐδὲν ἀφήσασα ἐξ αὐτοῦ εἰς τὰ ἄρρενα τέκνα. Τὰ τελευταῖα ἐνήγαγον
τὴν ἐγκατάστατον ἀδελφήν των, ζητοῦντα καὶ ταῦτα μερίδιον ἐξ αὐτοῦ. Τὴν ἀγωγὴν
των ἀπηλύθυναν ἐνώπιον τῶν δύο Ἐπιτρόπων Μυκόνου ὡς κριτῶν. Ἐκάτερος ὁμῶς
τούτων εἶχε διαφορετικὴν γνώμην περὶ τῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς, διὰ τοῦτο προσέ-
λαβον οὗτοι ὡς ἐπιδικαστὴν τὸν Βοεβόδαν πρὸς ἄρσιν τῆς διχογνωμίας των καὶ ἐκδο-
σιν τῆς ἀποφάσεως. Ὁ Βοεβόδας ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ διαθήκη αὕτη τῆς μητρὸς εἶναι
ἄκυρος, διότι δὲν ἐξουσίαζεν αὕτη τὸ ἀπονεμηθὲν εἰς αὐτὴν μερίδιον ἐκ τῆς πα-
τρικῆς κληρονομίας, ὥστε νὰ τὸ ἀφήσῃ εἰς ὅποιον τέκνον ἤθελε, καὶ ἔδει νὰ πε-
ριέλθῃ τοῦτο ἐξ ἴσου εἰς ὅλα τὰ τέκνα ἀδιακρίτως.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς περιουσίας ὡς «ἀγοράδες», ἦτοι ἐπίκτητα,
εἶναι διαγεγραμμένος, ὥστε δὲν γνωρίζομεν τὸ εἶδος αὐτῆς.

3. Μπερνῆς = Βερνάρδος.

4. 5. κύρης, κυρὸς = πατήρ.

26. ὁπού 'καμεν = ὅπου ἤκαμεν.

29

Κῶδιξ Μ. 137, Πρωτότυπον. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου τῆς 10 Μαΐου 1684.

Διάδικοι. Φραγκίας καὶ Γεώργης τέκνα τοῦ ποτὲ Ἀντώνη Ριάνου — σύζυγος καὶ ἐγγονὴ Φραν-
τζέσκα τοῦ Ἀντώνη Ριάνου.

Προσβολὴ διαθήκης.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. 1684 Μαΐου 10.

||² |Κ| + Τὴν σήμερον ὁ εὐλαβέστατος παπαῖ κὺρ Γεώργης Πανσέβαστος καὶ μισέρ
Δημήτρης ||³ Γρυπάρης, ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες τῆς νήσου Μυκόνου, ἐρχόμενοι εἰς τὴν
ἀ||⁴ κρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα εἰς τοῦ ποτὲ Ἀντώνη Ρι||⁵ άνου τὰ παι-
δία, τὸν Φραγγία καὶ Γεώργη, καὶ εἰς τὴν γυναῖκα καὶ τὴν ἐγγόνην τοῦ προ||⁶ λεγομένου

Ριάνου. Ἀφορμὴ εἰς κάποια διαθήκη, ὅπου θέλει κάμει ὁ ἄνωθεν Ριάνος, ||⁷ ἡ ὁποία νὰ διαλαμβάνη, πὼς ἀπὸ τὰ πράγματά του μερικὰ πὼς ἀφίνει τῶν παιδίων του ||⁸ καὶ ἄλλα πάλι διὰ τὴν ψυχὴν |του|, τὸ δὲ ἀπολειφθέν |του| πρᾶμα νᾶναι τῆς γυναίκας του καὶ τῆς ||⁹ ἐγγόνης του τῆς Φραζέσκας διὰ τὴν ὁποίαν διαθήκη μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι κουτέντα ||¹⁰ τὰ προλεγόμενά του παιδία καὶ μὴν κάνοντας καλὰ ἀναμεταξύν τους ἐνεφανίστη ||¹¹ καν ἔμπροσθεν εἰς τὴν δικαιοσύνη. Ἡ ὁποία ἄνωθεν δικαιοσύνη καταλεπτῶς ||¹² καὶ μὲ μεγάλην στόχασιν γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀφοτέρων καὶ θεωρῶντας ||¹³ τὴν διαθήκη τοῦ ποτὲ Ριάνου. Διὰ τοῦτο λοιπόν, τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος, κρά ||¹⁴ ζουν, κρίνου καὶ ἀποφασίζουν λαουτάροντας τὴν διαθήκη εἰς τὰ ὅσα καὶ ἂν ἤκαμεν ||¹⁵ καὶ ἄφησε νᾶναι καλὰ δοσμένα, ὡς κύριος νοικοκύρης, ὁπού ᾽τον τοῦ πραγμάτου του. ||¹⁶ Καὶ ἀνίσως καὶ ἐπῆραν τίποτις τὰ παιδιὰ του ἀπ' ὅσα δὲν τῶν εἶχεν διαταμένα, νὰ τὰ ||¹⁷ στρέφουν εἰς τὸ μέρος, ὅπου τ' ἀφίνει. Ἔτζι ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν καὶ θέλει γράψουν καὶ ὑπὸ χειρός τους.

||¹⁸ — Παπᾶ Γιώρη<ς> Πανσέβα<στος> κ' ἐπίτροπος βεβαιῶ τ' ἄνωθε.

||¹⁹ — Δημήτρης Γρυπάρης καὶ ἐπίτροπος βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν.

||²⁰ Παπᾶ Μᾶρκος Κορίνθιος καὶ καν ||²¹ τζηλλιέρης ἔγραψα.

² γεωρῆς ||⁶ ρι ἄνος ||¹³ ρι ἄνου ||¹⁵ ὅπου τον ||¹⁸ παπα γιορι πανσεβα κε πιτροπος βεβεο τανοθε ||¹⁹ δειμίτρης γρηπάρης καὶ ἐπήτρωπως βέβέωνο τα ανωθεν ||²⁰ - ²¹ παπά μάρκος κορήνθιος καὶ κάντζη-λειέρης ἔγραψα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Οἱ ἐνάγοντες προσέβαλον τὴν διαθήκην τοῦ πατρὸς των, διὰ τῆς ὁποίας καταλείπονται πράγματά τινα εἰς αὐτοὺς καὶ δίδονται ψυχικά, τὸ ὑπόλοιπον ὁμῶς τῆς περιουσίας του ἀφίεται εἰς τὴν σύζυγόν του, ὡς καὶ τὴν ἐγγονήν του. Ποῖος ὁ προβαλλόμενος λόγος ἀκυρώσεως τῆς διαθήκης, δὲν ἀναφέρεται ἐν τῇ ἀποφάσει, ἥτις ἀπλῶς, ὡς λέγει, ἐξήτασε τὴν διαθήκην καὶ ἐπειδὴ ὁ διαθέτης ἦτο «κύριος νοικοκύρης» τῆς περιουσίας του, καλῶς διέθεσεν αὐτὴν ὡς ἐνόμιζεν. Ἐὰν δὲ οἱ ἐνάγοντες ἔχουν εἰς χεῖρας των κληρονομικὰ πράγματα μὴ ἀνήκοντα κατὰ τὴν διαθήκην εἰς αὐτούς, ἀλλὰ εἰς ἄλλους τῶν διαδίκων (ἐναγομένους), νὰ τὰ ἐπιστρέφουν εἰς τούτους.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Ἐνταῦθα τὸ «κύριος, νοικοκύρης» σημαίνει, ὅτι ὁ διαθέτης ἦτο κύριος τῆς περιουσίας του ἄνευ περιορισμοῦ τινος, καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν εἶχεν ὑποχρέωσιν εἰς τὴν κατάλειψιν ὠρισμένου ποσοστοῦ ἐξ αὐτῆς εἰς ἕκαστον τέκνον, ἀλλὰ ἠδύνατο ἐλευθέρως νὰ διανείμῃ ταύτην ὡς ἤθελε. Προφανῶς, ἡ περιουσία τοῦ διαθέτου πατρὸς δὲν προήρχετο ἐκ δικαιοπραξίας περιεχούσης κοντετζιό, ἥτις νὰ τὸν περιώριζεν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς.

15. ὁπού ᾽τον = ἀντὶ ὅπου ἦτον.